

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 8 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ ՊԱՐԳԵԻԱԾ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻԻՆԸ

Ճնորհք ըրէ ինձի՝ քու ծառայիդ,
որպէսվի ապրիմ եւ խօսքերդ գործադրեմ:
Բաց աչքերս, որպէսվի տեսնեմ
Օրէնքիդ հրաշալիքները:
Ես պանդուխտ եմ երկրի վրայ,
պապուկներդ մի՛ ծածկեր ինձմէ:
Սիրտս կ'այրի տեւաբար
օրէնքներուդ ըղձալով:
Դուն կը սաստես անիծեալ ամբարտաւանները,
որոնք շեղած են պապուկներէդ:
Ինձմէ հեռու պահէ անոնց նախադինքն
ու արհամարհանքը,
որովհետեւ ես պապուկիրաններդ կը գործադրեմ:
Թէպէտ իշխողները ինձի դէմ դաւ կը նիւթեն ու կը չարախօսեն,
բայց ես՝ քու ծառադ՝ կանոններուդ մասին կը մտածեմ:
Արդարեւ պապուկիրաններդ են իմ բերկրանքս,
անոնք են իմ խորհրդականներս:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ թո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ թո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 19 ԳԼՈՒԽ

ԻՍՎԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՏՈՒԹԻՒՆ 19:13-18

Որքան ալ Աստուծոյ Խօսքը լոյս է եւ ճրագ մեր քայլերուն եւ ճամբաներուն, նաեւ պէտք է որ փեսանք այդ Խօսքին հրաշալիքները, մանաւաղ՝ Աստուծմէ խնդրելու այն շնորհքը, որպէսզի կարենանք փութաբար գործադրել: Դարձեալ յիշենք, թէ Աստուծոյ պատուիրանները, պարզապէս օրէնսդրական, չոր ու ցամաք պատուրէներ չեն, այլ՝ կեանք փոռող, դէպի կեանք առաջնորդող պատուիրաններ են: Ահա նոյն հասկացողութեամբ նաեւ Առակաց գիրքի հապուածները, որոնք իմաստուն Խօսքեր, որ մեզ կը դնեն ուղիի մը վրայ դէպի կեանք առաջնորդող:

Շարունակելով 19 գլուխը 13 համարէն սկսեալ: «Անմիտ փղան իր հօրը թշուառութիւնն է, ու կնոջ կռիւները շարունակական կաթիլներու պէս են»: Որպէս ծնողներ, որքան կ'ուրախանանք երբ զաւակներ կը ծնանինք, սակայն այդ զաւակներուն անմտութիւնը որքան ցաւ կը պարճառէ ծնողքին, ուր կարծէք այն աստիճանի, որ գոջանք զաւակ ունենալէ: Անոր համար ալ ծնողներու իսկական հարստութիւնն ու ուրախութիւնը իրենց զաւակներով կը կայանայ անոնց կրթութեան, դաստիարակութեան, ու մանաւանդ՝ աստուածանաչողութեան, երբ իմաստութեամբ կ'ապրին իրենց կեանքը եւ ոչ անմտութեամբ: Ահա ճիշդ այս երեւոյթին համար է, որ այսօր ընթանքիներ իրենց զաւակներուն համար աղօթողներ ըլլան, Աստուծոյ ճամբուն մէջ առաջնորդելու գիրենք, որպէսզի աւարտին թշուառութեան չմտնուին, ոչ հայրը ոչ ալ մայրը: Իսկ երկրորդ բաժինը համարին կը ներկայացնէ, թէ ինչպէս կռուական կինը փան մէջ կը նմանի այն փունին որուն երդիքէն մնայուն ջուր կը կաթի: Մերքեք ալ այդ փան մէջ հանգստութիւն չկայ: Բայց զգուշ ըլլանք, հարցը միայն կնոջ պարագային չէ միայն, այլ ընդհանրապէս փան մէջ երբ Քրիստոսի խաղաղութիւնը չկայ այդ փան վիճակը այդպիսին է, որուն մէջ ոչ կրնաս ապրիլ, ոչ գործել ոչ մէկ բան կրնաս ընել:

14րդ համարը ինքնին առանձին սերտողութեան նիւթ է: «Տունն ու սրահուածքը հայրերէն մնացած ժառանգութիւնն է, բայց խոհեմ կինը Տիրոջմէն է»: Այո, փուն, սրահուածք, նիւթական հարստութիւն կրնանք ունենալ մեզի փրուած որպէս ժառանգութիւն, բայց շար աւելի կ'արժէ խոհեմ կին ունենալը, այլապէս, 13րդ համարը կը յիշեցնէ, որ անխոհեմ կինը, որ միշտ կռի վիճակի մէջ անձրեւներու կաթիլներուն նման վիճակ մը սրեղծէ: Հերքաբարական է նաեւ մտածել թէ ինչպէս Աստուած երբ սրեղծագործութեան պահուն այր եւ կնոջ միացման մասին հրահանգ փոստ, այդ միացումը նաեւ աստուածային է, ուր Աստուծոյ կամքին համաձայն միանալու, ու մանաւանդ՝ իրապէս իրարու համար ըլլալու: Ահա թէ ինչու կինը Աստուծոյ կողմէ փրուած հարստութիւնն է, երբ մանաւանդ այդ կինը խոհեմ կինն է, եւ ով է խոհեմ կինը, եթէ ոչ այն անձը որ Աստուծոյ երկիւղը ունի, աստուածանաչողութեամբ կը դաստիարակէ իր զաւակները, եւ աղօթքով կը լեցնէ ամբողջ փունը:

Միւրեւիներ ի գուր չէ, որ խոստովանանքի պահուն, եօթը մահացու մեղքերու շարքին է նաեւ ծուլութիւնը եւ անոր նման երեւոյթները: Ահա 15րդ համարը եւս այդ մասին կը խօսի, թէ ինչպէս ծուլութիւնը խորունկ քուն կը բերէ, այլ Խօսքով մեռելային, եւ այդպիսին անօթի կը մնայ: Պօղոս Առաքեալ նոյն արտայայտութիւնը ունի երբ կ'ըսէ. «Չաշխատողը թող չուրէ»: 16րդ համարը յարակօրէն ցոյց կու տայ թէ Աստուծոյ պատուիրանները պահողը իր հոգին պահած կ'ըլլան: Այս պարագային պատուիրանները պահել, կը նշանակէ գործադրել, կեանքի կոչել: Ահա այն արեւն այդ պատուիրանները խորքին մէջ կեանքի աղբիւր են, կեանքի փութիչ, կեանք կայ այդ պատուիրաններուն մէջ, այլ Խօսքով այդ պատուիրանները պահողը, գործադրողը հեռու կը մնայ այնպիսի արարքներ որոնք զինք կրնան մահուան առաջնորդել: Ահա այս իսկ է իմաստը, որ պատուիրանները պահողը, իր հոգին կը պահէ, չարէն, չարիքէն ու մահէն հեռու:

17րդ համարը մէկ այլ յիշեցում մըն է, երբ այս կամ այն ձեւով կ'ուզենք ողորմութիւն փայ աղքատին: Յաճախ այնպէս կը կարծենք այդ ողորմութիւն ընողը մենք ենք, մեր ձեռքով փեղի կ'ունենայ, բայց խորքին մէջ մենք չենք, մեզի փրուածէն բաժին կը հանենք աղքատին: Որովհետեւ վերջ ի վերջոյ նաեւ կը գիտակցինք, կամ պէտք է գիտակցինք, որ Աստուած մեզի կու տայ ճիշդ այդ նպատակով որպէսզի մեզի փրուածէն բաժին հանած ըլլանք նաեւ կարիքաւորին: Յաճախ կրնայ պարտաւիտ որ այդ անձը կրնայ կարիքաւոր չըլլալ, բայց այդ պարագային անձը ինք ունի հաշուիլը փալիք: Միւս կողմէ, նաեւ խոստումը կայ որ Տէրը անպայմանօրէն պիտի վարձապրէ:

18րդ համարը յիշեցում մըն է որ մնայուն դաստիարակելու մեր զաւակները, այլապէս անոր մահուան կամակից կրնանք ըլլալ: Մանաւանդ այսօրուան աշխարհի դրուածքին մէջ որքան կարիքը կայ զաւակներու դաստիարակութեան: Այլապէս եթէ մեր զաւակները ձգենք անդաստիարակ անոնց մահուան պարճառ կրնանք ըլլալ, ոչ միայն Ֆիզիքական մահուան մասին է Խօսքը, այլ անոր հոգեւոր մահուան: Ուստի այնպիսի պարտախանապարտութիւնն է դրուած ծնողներու ուսներուն, երբեք թեթեւ չառնենք, որովհետեւ հաշիւ ունինք փալիք: Ըիշդ է դիւրին չէ այդ պարտականութիւնը, դիւրին ալ պիտի չընկալենք զաւակները: Անոր համար ալ համարին մէջ կ'ըսուի. «Անոր աղաղակին ականջ մի փար»: